

[A. Johansen.]

der om den kroniske Arbejdsløshed, hvilket ofte omskrives til de kronisk arbejdsløse. Der er ikke noget, der er mere galt end det. Det rigtige er, at der hersker en kronisk Beskæftigelsesmangel, og der er ikke andet at gøre ved denne end at se at faa den til at høre op ved at skaffe Arbejde frem. Har man ikke Mulighed derfor, saa maa man i hvert Fald ikke lade det gaa ud over dem, der er Ofre derfor. Kronisk arbejdsløse i den Forstand, at Arbejdsløsheden er knyttet til deres Person, eksisterer kun i meget ringe Omfang. Hvis det ikke var Tilfældet, vilde bl. a. Tallet paa dem, som falder for 26 Ugers Bestemmelsen, være langt, langt større, end Tilfældet er. Man behøver blot at se paa det uhyre Tal, der omfattes af 10 Maaneders Bestemmelserne i Forhold til det andet Tal, for at indse, at der er forholdsvis faa Personer, som kan kaldes kronisk arbejdsløse.

Angaaende de Krav, der er rejst i Anledning af de af Statistisk Departement og Arbejdsløhedsraadet foretagne Undersøgelser, mener jeg, at Kravet om at faa at vide, hvad de arbejdsløse har bestilt for 4 Aar siden o. s. v., ikke vil føre til nogen Løsning af Gaaden: det store Arbejdsløshedstal i Øjeblikket. Jeg har forholdsvis godt Kendskab til Forholdene inden for et Fag; hvor Arbejdsløsheden har været større end inden for de fleste andre Fag; men det Tal, vi har paa dem, som ikke inden for 4 Aar har haft 39 Ugers Arbejde, er saa relativt lavt, at det fortæller os, at langt den største Del af vore arbejdsløse har været i Beskæftigelse for 4 Aar siden et eller andet Sted og tillige har været i Beskæftigelse i Mellemtiden. Derfor vil en Undersøgelse af den Art ikke give Svar paa det rejste Spørgsmaal. Jeg skulde gerne være med til, at en saadan Undersøgelse fandt Sted — den vilde blot koste nogle Penge —, for den vilde i hvert Fald aflive Paastanden om, at der her foreligger noget abnormt.

Som jeg sagde ved første Behandling, er de Personer, som man vil gøre til kronisk arbejdsløse, som oftest ikke kronisk arbejdsløse. Det sker naturligvis, hvad jeg ogsaa har bemærket, at enkelte paa Grund af Alder eller andre Aarsager slaas ud af Rækkerne. Men baade blandt dem, der staar bagest i Rækkerne med Hensyn til at have Beskæftigelse, og blandt dem, der ligger midt imellem, er der mange, som er lige saa gode som de, der er saa heldige at have stadigt Arbejde. Der er jo det ubehagelige for Arbejderne, at de, der er kommet sidst ind paa en Fabrik — det

kan være, det er en god Tanke, der ligger bag, men Virkningen er uheldig —, som Regel er dem, der først skal ud. Naar en Mand paa Grund af en Fabriks Lukning eller af anden Aarsag er kommet ud i Arbejdsløshed, skal der et stort Held til for ham for atter at komme blandt dem, der hyppigst har Beskæftigelse.

Jeg har villet nævne disse Ting, fordi jeg mener, at de arbejdsløse stadig har Krav paa Sympati, og fordi det forekommer mig, at den Stilling, som Venstre og Konservative har taget til Forslaget om at udvide Arbejdsløhedsunderstøttelsen, er i høj Grad urimelig. Jeg tror, den for en stor Del hviler paa den Opfattelse, at hvis de paagældende vil bestille noget, saa kan de ogsaa komme til det. En saadan Paastand hører man ikke saa sjældent fremsat, og jeg er bange for, at man partimæssigt set er præget af den Opfattelse, som jeg for mit Vedkommende finder i høj Grad uretfærdig, ja, fuldstændig urimelig.

Den ærede Ordfører (Stensballe) talte om, at for Kommunerne betød denne Lov ingen Lettelse; (*Stensballe*: Det sagde jeg ikke).... ja, ingen væsentlig.... (*Stensballe*: en forholdsvis ringe).... Den ærede Ordfører brugte den Vending, at den betød kun ca. 1 Mill. Kr. i Forhold til det oprindelige Forslag. Ja, det er netop det rigtige, at det drejer sig om 1 Mill. Kr. mere, end det oprindelige Forslag vilde have lettet Kommunerne for. Den ærede Ordfører kommer til at tage den Lettelse, der i Forvejen laa i Lovforslaget, med i Betragtning. Saa bliver det nogle flere Millioner, og saa er Spørgsmaalet, hvorvidt disse flere Millioner vilde betyde noget for Kommunerne. Som jeg har bemærket under de tidligere Forhandlinger, og som det ogsaa staar i Mindretallets Indstilling, er Kommunerne med Hensyn til Kommunehjælp til de arbejdsløse saa haardt anspændt, at selv en lille Lettelse — og jeg synes nu ikke, den er saa helt lille her — i høj Grad vil være paa sin Plads. Det forekommer mig derfor, at de andre Partier, der i saa høj Grad er ude om at beklage Kommunernes Stilling under de nuværende Forhold, vanskeligt over for Kommunerne kan forsvare det Standpunkt, de har taget til nærværende Lovforslag. Ansvaret for, at Kommunerne selv maa trække videre med deres store Byrder, kommer nu til at hvile paa de Konservative og Venstre.

Vi har i Arbejdsløhedsloven en Række Bestemmelser, dels Bestemmelsen om, hvad der kan ydes aarligt, dels 10 Maaneders Bestemmelsen, dels 26 Ugers Bestemmelsen,